

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā
 Redakcija un kantoris: Rīga, Pils iela Nr. 9, dz. 8 (blakus bl. Nodokļu dep.), Darba laiks katru dienu no pl. 10—12 un 14—16, bet sestdienās no plkst. 10—13. Tālr. 22384.
 Pašta tekole rēķins 1175.

19. oktobrī 1942. Nr. 53. (904)

ASK pēc 10 gadiem Latvijas futbola meistars

Divas lielas sensācijas: Olimpija un Daugavieši zaudē

Latvijas futbola meistarībā aizvadīta sevišķi liela un vēsturiska diena — noskaidrojies mūsu 1942. g. meistarvienpadsmitis. Ar 2—1 (0—1) rezultātu uzvarot RFK, meistarā godā pēc 10 gadu pārtraukuma tika ASK futbolisti. Pēdējo un līdz šim vienīgo reizi ASK laudis Latvijas meistara titulu ieguva 1932. gadā. Pēc uzvaras pret RFK vēl nebūt nebija skaidrs, ka ASK jau ir meistars, bet vakarā pienāca tiešām sensācionāla vēsts no Liepājas: LDzB vienība uzvarējusi Olimpiju 2—1 (1—1)! Līdz ar to pilnīgi noskaidrojās, ka 1. vieta ASK laudim vairs nav atņemama. ASK — RFK sacensība pulcēja ap 4000 skatītāju, kuri vēroja patiesi lieli ku cīņu no 1 līdz pat 90. minūtei. Laime šoreiz bija ASK pusē. Lielsku pārsteigumu vēl sagādāja arī JSB vienpadsmitis, kas guva 2—0 (1—0) uzvaru pret Rīgas meistar Daugaviešiem! Tā nu vakardienā izvērtās bagāta tiešām negaidītiem notikumiem. Meistarībā atlikušas tikai pēdējās kārtas spēles: Olimpija — JSB (Jelgava), ASK — Daugavieši un RFK — LDzB. Meistars jau zināms, šim sacīkstēm tādej vairs paliek tikai 1 uzdevums pilnīgi noskaidrot pārējo vienību vietu kārtību, kas galu galā arī ir ļoti interesanti.

Atkal 2 goda punkti jelgavniekiem!

JSB — DAUGAVIEŠI 2—0 (1—0)

Rabajiem notikumiem bagāto Latvijas futbola meistarācīkšu dienu vakar ievadīja Jelgavas Sporta Biedrības sacensība ar Rīgas meistarvienību Daugaviešiem. Tie nedaudzī skatītāji, kas rudēnīgo svētdienas ritu bija veltījuši futbolam, piedzīvoja sākumā grūti iedomājamu pārsteigumu. Uzvaras punkti šajā spēlē jau sen bija ierakstīti Daugaviešu kontā, taču izrādījās gluži otrādi: 2—0 pārākumu atzīmēja jelgavnieki. Jelgavas futbolisti, kuru sniegums sacensībā ar Valmieras Sporta Biedrību, kad vajadzēja noskaidroties sestajam virslīgas dalībniekam, vēl bija patiesi bāls, tagad guvuši jau 2 uzvaras. Ja toreiz jelgavniekiem pie labākās gribas nevarējām pareģot neko citu kā pēdējo vietu meistarībā, tad nu pierādījies, ka apstākļi stipri mainījušies. Tas Jelgavas futbolam dara godu. Mūsu novēlējums var būt tikai viens: lai jelgavnieki latviešu tautas populārākajā un iemilotākajā spēlē izaug rīdziniekiem tikpat spēcīgi sāncensī, kādi jau gadiem ilgi ir Liepājas futbolisti, kas Rīgā vienmēr būs mīļi sveikti un patiesi respektējami viesi.

Vismazāk uzvaru šoreiz gaidīja paši jelgavnieki. Vakara agrā rītā stundā, kad Jelgavas spēlētāji gatavojās braucienam uz Rīgu, viņiem bija grūti sadabūt kopā pat pilnu vienības komplektējumu. Bez tam viens no labākajiem uzbrucējiem — Ansons, tikko aizvakar bija pārcietis operāciju kājā. Nevisai optimistiski noskaņoti, jelgavnieki tad nu uzsāka spēli. Pirmās minūtes arī bija tādas, ka drīzāk vajadzēja domāt, cik liels būs viesu zaudējums, nemaz jau nerunājot par to, ka viņi varētu lolot kādas uzvaras izredzes. Taču spēlei risinoties tālāk, arvien vairāk noskaidrojās, ka Daugaviešu sniegums stāv tālu no redzētā, ko šī vienība rādīja toreiz, kad ar savu lielisko un dažkārt pat apbrīnojamo spēli tika Rīgas meistarāgodā. Lai nu piedots un atvainots par izteicienu, bet teicās brīdī, kad šoreiz laukumā nebija nekā vairs no tā, kas atgādinātu, ka mūsu acu priekšā ir viena no Latvijas teicamākajām futbola vienībām, kurās rindās saskatāms liels skaits iemiloto izlases futbolistu. Tā bija bezmērktiecīga skraidīšana un tīri vai bērnišķīgi nevainīga rotaļāšanās ar bumbu. Jelgavnieki nu vēroja, ka tie «turki tik traki nemaz nešauj kā viņi lādē» un ne reizi vien ļoti bistami apciemoja Anš-

Pa kreisi: A. Vanags (ASK) pirms vakardienas lielās spēles ar ziedojumu kārbu pie 2 daļām futbola sacensību apmeklētājiem. Pa labi: Lešinskis (kreisā pusē) un Ansons — laimīgie vārtu ieguvēji JSB — Daugaviešu sacīkstē. (Foto O. Sprīde)

vica sargātos Daugaviešu vārtus. Un patiesi — lūk, Ansona, šī jelgavnieku labākā vārtu šāvēja radījums sniedza mērķi! Ar to pietika, lai Jelgavas futbolisti apzinīgi un pašapmierināti dotos puslaika atpūtā ar 1—0 pārākumu. Nu šķita, ka spēles otrajā posmā viesi galveno ievēribu vēltis savai ieguvuma nosargāšanai. Par godu jelgavniekiem tomēr jāsaka, ka viņi bija tiešām braši cīnītāji, kuri ar 1 vārtu ieguvumu nebūt nelikās apmierināti. Uzslavejamā enerģija, kas izrādījās zengalīšu pats dzelīgākais cīņas asmens, mazajam, bet ļoti skaļajam Jelgavas skatītāju pulcinam sagādāja jaunu liksmes brīdi. Kad JSB centra uzbrucējs Lešinskis leņņi atgriezās laukuma centrā, lai atkal atjaunotu spēli, tad tas nozīmēja, ka viņš savas vienības ieguvumu paugstinājis uz 2—0! Lielāko pārsteigumu jelgavnieki tomēr sagādāja pēdējās minūtes. Tad viņi izkaroja pat efektīgu pārsvaru. Un tikai pāris tiešām sevišķi augstas klases Daugaviešu vārtnieka Anševica parādes nepadarīja jelgavniekus par vēl iespaidīgākiem šīs pārsteigumiem bagātās sacensības uzvarētājiem. Kad bija pagājušas 90 minūtes kopš tiesneša sākuma signāla, rezultāts teicās 2—0 jelgavnieku labā. Tātad — pavisam negaidīts gala iznākums!

Jelgavas futbola sportam vakardienas goda brīdi sagādāja — Novickis, Dreifuss, Sacenieks, Šķūkis, Kalsons, Abramovišs, Ansons, Lešinskis, Slaveiks un Veilands. Vienības labākā daļa bija aizsardzības trijnieks, pēc kam seko apmierinošā pussargu līnija. Uzbrukumam gribētos redzēt kustīgāku,

Pēc vakardienas ievērojamām sensācijām punktu stāvoklis Latvijas futbola meistarībā ir šāds:			
Spēles	Vārti	Punkti	
ASK	4	19-7	7-1
Olimpija	4	7-6	4-4
RFK	4	3-3	4-4
JSB	4	9-10	4-1
Daugavieši	4	7-19	2-6

Pēdējās kārtas spēles pilnīgi noskaidros stāvokli labības vīdus datā, kur tagad 3 vienībām ir vienāds punktu skaits.

bet par visām lietām — uzņēmīgāku un lielāku triecienu sparu, kaut arī starp jelgavnieku uzbrucējiem apdāvinātu spēku netrūkst. Kad jelgavnieki virslīgā uzstājās pirmo reizi — 1938-39. gada sezonā, tad viņu darbībā dominēja vienīgi skrējieni un sitiens. Spēles veids ļoti vienkāršs palicis arī tagad, bet starpība vienīgi tā, ka dažkārt jau saskatāmi arī tīri jauki momentīti, kad spēlētāji nopietni domā par lietderīgu saspēli un nevien vienkārsu bumbas sišanu tālāk no saviem vārtiem. Lai tomēr nebūtu jāreķinājas ar gadījuma uzvarām, vēl bezgalīgi daudz jāstrādā. Ticēsim, ka šis darbs gribas jelgavniekiem netrūkst. Tad arī katrs atsevišķs spēlētājs būs palāvigāks uz saviem spēkiem. Šoreiz likās, ka piem centrā uzbrucējs Lešinskis ne labprāt tic, ka viņš pats izdevīgā brīdī, nedodot bumbu tālāk, varētu iešaut vārtus. Šādai ticībai tomēr jābūt. Reiz Lešinskis to arī iedomājās un, lūk — ieguva vārtus! Ar savu vasaras vidū nodemonstrēto pirmklasīgo sasniegumu vērtību un skaistumu Daugavieši savus draugus jau bija pārvērtuši par futbola spēles gardēžiem, kas vienmēr gaidīja kautko jauku, efektīgu un

elegantu. Vai tāpēc jābrīnās, ka vakar notika tikai vilšanās? Daugaviešiem vispirms trūka tās lietas, kas vēl nesen bija viņu patī visstiprākā pusē — sistēmas. Ar to jau pateikts viss. Mēs ļoti zinām Daugaviešu vienības traģēdiju, kas prasījusi pēc vienības pārveidošanas un jaunām sejmā, bet nu izrādās, ka līdzīgi daudz citām mūsu vienībām, trūkst rezervju. Jāpūlas pēc dažādiem meklējumiem un vakar laukumā vajadzēja doties pat biedrības futbola sekcijas vadītājam S. Lazdīnam, kas no aktīva sportista patiesībā jau pārgājis organizatoriskā darbā. Bieži spēlētāji mainījas arī vietām. Sākumā Fišers no malas bija pārgājis uzbrukuma iekšējā trijniekā. Šķiet, ka tā uzskatāma par kļūdu, jo Fišers var būt tikai malējais uzbrucējs un pie tam, ja viņš vēlas — ļoti labs, ko daudzkārt jau pierādījis sekmīgā un panākumiem bagātā uzstāšanās mūsu izlases vienībā. Daugaviešu neveiksmēm ir vēl viens iemesls: pēdējā laikā pārāk mazā vērtība treniņiem. Kaut arī nedaudzī vīri savus postenus pildīja lieliski — piem. Vijups, Anševics, Freimanis u. c., tad citi atkal bija pavisam vāji punkti. Trūkst Upenieka rīkstes... Katrā ziņā cerēsim vienu: drīzu Daugaviešu vienības spēju atplaukumu! Šis brīdis sagādās nevilnotu prieku ikvienam mūsu futbola sporta mīļotājam. Sks.

Grūta, bet svarīga ASK vienpadsmita uzvara

ASK — RFK 2—1 (0—1)
 Vakardienas ievērojamāko un sīvāko meistarības sacensību neapšaubāmi absolvēja RFK un ASK krāsu nesēji, kuru spēkošanās Kr-

Barona ielas sporta laukumā bija pulcējusi vairāk kā 4000 skatītāju, kas pieredzēja tiešām ļoti intriģējošu cīņu, kur galu galā pēc grūtas sacensības svarīgu 2—1 (0—1) uzvaru guva ASK laudis. Šeit tūlīt jāpazīmē, ka lasītājiem varbūt sveiks līksies ASK vārds, kā vietu līdz šim ieņēma RSK burtu virkneņums. Tagad apstiprināta biedrība Rīgas sporta klubs ASK un RSK turpmāk nesīs ASK iniciāļus. Ierodoties laukumā, RFK un ASK futbolisti vispirms necentās pavinģrināties bumbu raidījumos, bet viņiem līdzī bija ziedojumu kārbas, un pirms sacīkstes mūsu izcīlie sporta reprezentanti kuplajās skatītāju rindās vāca ziedojumus Tautas Palīdzībai, tādi skaisti pabalstot svēto mērķi: palīdzēt boļševiku varas laikā un kara dienās cietušajām latviešu ģimenēm.

Nopietno cīņu sākot, RFK virkneņumā bija: Briedis; Lauks, L. Freimanis; Rusmanis, Krupšs, Lidmanis; Spāks, Ubergss, Gaubšteins, Pidriksons un K. Freimanis. Šiem zīli-balto krāsu nesējiem ASK pretim stādīja savu parasto sastāvu ar Vitoli; Ārenu, Dzereli; R. Pakalni, Valdmani, Vitoliņu; Puriņu, Vanagu, Riekstiņu, Konecki un Borduško. Pēc sacīkstes vadītāja vācu karavīra Schwarzd'a sākuma signāla, pirmos bistamākos mirklus izveidoja ASK uzbrucēji. Spēcīgu, apmēram 25 m tālu Riekstina izpildītu soda sitienu skaisti savā ziņā pēma Briedis, bet minūti vēlāk cieši garām RFK aizstāvētiem vārtiem aizlidoja bīstams Vanaga raidījums. Pirmajās desmit minūtēs vispār teicās neliels ASK pārkāms, taču tad aizvien gludāk sāka sadarboties RFK cīnītāji, kuri jauku saspēli nodemonstrēja laukuma vidus daļā. Maza Dzerēla kļūda ļoti izdevīgā situācijā nostādīja Spāku, kas tomēr ar šāvienu nedaudz kavējās, un tad jau arī klāt brīvajam Spākam bija ASK aizsardzības stingrākais balsts Ārens. Kad abas vienības bez panākumiem laukumā bija darbojušās 20 minūtes, skatītājus un, protams, arī visus 22 spēlētājus pārsteidza netikama lietus gāze, kas tā jau slidenā laukumā padarīja vēl smagāku un dubļaināku. Tieši šai laikā tomēr atzīmējās viens no sacīkstes ievērojamākiem notikumiem: 31. minūtē RFK centrā pussargs Krupšs raidīja patālu, bet spēcīgu sitienu ASK vārtos. Gan Vitols slidenā bumbu atvairīja, taču tūlīt klāt piesteidzās Gaubšteins, un skatītāju gavīles sveica RFK vienpadsmita 1—0 panākumu. Atlikušajās pirmā puslaika spēles minūtēs turpinājās

Ar prieka pilnu sirdi un devīgu roku!

Laikā no 18. līdz 25. oktobrim mūsu tauta nopietnāk kā jebkad ieslēgusies Tautas Palīdzības aicinātā kopējā darbā — ar prieka pilnu sirdi un devīgu roku ziedot līdzekļus boļševiku izpostītām latviešu ģimenēm. Šajā cēlajā pašpalīdzības darbā stājušies arī mūsu sportisti. Neaizmirstams bija brīdis, kad vakar pirms RFK — ASK futbola sacīkstes abu vienību spēlētāji apstāigāja skatītājus un vēl isi pirms lielās cīņas atradās ziedojumu vācēju lomās. Cirkū par labu Tautas Palīdzībai risinājās jaunās paaudzes bokseru sacensības un skatītāji, pērkot dažādās sacensībās ieejas biļetes, ziedoja speciālu piemaksu lielajam labdarības mērķim, kas vēltīts mūsu tautas nebaltās stundās nonākušajiem tautiešiem. Latviešu sporta vadība lielu sarīkojumu par labu Tautas Palīdzībai rīko svētdien, 25. oktobrī. Dažādās nozarēs uzstāsies mūsu spējīgākie sporta reprezentanti, lai atkal un atkal no jauna pasvitrotu, ka visur nepieciešama prieka pilna sirds un devīga roka. Tad ienesīsim siltu saules staru tajās tumšajās istabīgās, kurās šis gaismas rudēnīgi drūmajās dienās visvairāk trūkst. 25. oktobrī ikviens sporta draugs lai tad nu pulcējas zem kopējā labdarības karoga, kas apliecina gribu palīdzēt tiem ļaudīm, kuri tāpat vēlas laimīgas un mīļas stundas, kādas ir mums. Šī pašpalīdzības doma, kur paužas vienots un kopējs darbs, vienmēr paliks nepārprotama ķīla latviešu tautas mūžīgal nemirstībai.

Dzelzceļnieku futbolistu negaidīta uzvara Liepājā

(Sākums 1. lap.)

nehels RFK pārākums, un tikai pašas beigās nāca lieliska ASK ofensīve, kad uzbrucējiem paigā steigās pat Ārens. Tikai pēdējā mirkli, attāpīgi atboksējot bumbu, Briedis paglāba RFK laudis no vārtu zaudējuma, un tā 1. puslaiks noslēdzās ar RFK izlasei labvēlīgu 1-0 rezultātu. Otrās 45 minūtes ievadīja pāris bistami RFK uzbrucēji gājieni, kur lielākās grūtības ASK beigu vīram Vitolam radīja attāpīgais Gaubšteina sitiens. Briedis vēlāk bumba jau atradās laukuma otrā pusē, pie kam pret Borduško soda laukumā nogrēkojās RFK aizsardzība. Tiesnesis ASK labā diktēja 11 m soda sitienu, kuru vārtu ieguvumā pārverta precīzais ASK «vienpatsmitmetru» izpildītājs Ārens, kas šai sezonā, būdam Vilhelma Tella lomā, ne reizi nav kļūdījies. Tā 7. minūtē ASK izlase bija panākusi 1-1 izdzinājumu. Gan no tribīnes raugoties, skatītāju acij šķita, ka 11 m soda būtu par bargu, bet lai taisnība tiesnesim, kas taču atradās notikuma vietai daudz tuvāk. Tagad laukumā sākās pats sīvākais cīņas posms par uzvaras vārtiem. Abi lielie pretinieki pēc kārtas izpildīja divus stīru sitienu, taču bez reālam sekmēm. 30. minūtē RFK vienpadsmitu no uzvaras vārtiem šķīra tikai «mata tiesa». ASK vārtu priekšā bumbas dēļ cīnījās Gaubšteins ar Dzereli; pie kam uzvarētājs palika Gaubšteins, kas bumbu jau aizraidīja garām izskrējušam Vitolam, un šķita, ka nekā vairs nespēs aizkavēt bumbu sasnīgt mērķi, taču pēdējā mirkli tā atrada šķērslis — vārtu stabu, un rezultāts joprojām pastāvēja 1-1. Ar pūlēm Vitols vēl paguva stīri novirzīt negaidītu Spāka šāvieni, un tad enerģiskos uzbrukumos devās ASK laudis. 38. minūtē nesegts labā malā bumbu saņēma Puriņš, un viņš izrādījās laimīgāks kā Gaubšteins. Gan arī Puriņa raidītā bumba trāpīja stabu, bet atlēcot tā neturāmi ielidoja Briedža sargātos vārtos. Nu saņemto jautājumu varēja uzskatīt

par atrisinātu: Puriņa šāvieni bija izšķirīgi vērtīgo ASK 2-1 uzvaru. Vēl beigās RFK vīri visiem spēkiem centās zaudēto atgūt. K. Freimanis arī nokļuva ļoti izdevīgā situācijā, bet Vitolu pārspēt tomēr viņam neizdevās. Panākumus nedeva arī vairāki stīru sitienu, kuru smagā bumba RFK uzbrucējiem neatļāva pietiekami precīzi izpildīt, un tā tiesnešu beigu signālam atskanot, gaviļēdami par grīto, bet svarīgo 2-1 uzvaru, laukumu atstāja ASK krāsu pārstāvj. Viņi gan paši vēl nezināja savu panākuma milzīgo vērtību, kas, sakarā ar Olimpijas sensacionālo zaudējumu, reizē brašajam ASK virknējumam nodrošina arī Latvijas 1942. gada meistara godu.

Smagajā, pielīkušajā laukumā skatītāji vakar ar prieku vēroja tiešām interesantu un bez pārspilējumiem runājošu — vienu no šīgada teicamākām meistarības sacensībām, kur uzslavu pelna abi konkurenti kā isti cītīgi un neatlaidīgi cīnītāji. Straujais spēles temps neatslāba pat līdz pēdējām minūtēm, lai gan šai sezonā mūsu futbolisti nav varējuši ar sevišķi bagātīgu izturības krājumu lepoties. ASK — RFK cīņas vispareizākais novērtējums, šķiet, būtu, ka spēkojās divi tiešām līdzvērtīgi konkurenti, kur tikpat labi uzvaras laurus varēja nest arī zaudētāji. Kā ASK, tā arī RFK sniegtajam bija savs galvenais spēks, visu panākumu balstītājs. RFK virknējums teicamākas izpaudās laukuma vidus daļā, kas arī visas sacīkstes risinājumā deva mūsu eksmeistaram nelielu pārsvaru, ko apliecina RFK labvēlīgais 9-6 stīru skaits. ASK rindās savukārt bistamākus gājienus veidoja uzbrucēji, kas beigās izšķīra uzvaru. Lielā līdzība bija skatāma abu vienību aizsardzības darbībā, kas pelna atzīmi — teicami. 1. puslaikā gan pa kļūdai pielaida Dzerelis ar Ārenu, bet toties otrajās 45 minūtēs viņi veidoja tiešām grūtni salauzamu loku. Otrā pusē blakus L. Freimanim kā savās jaunības dienās

viss sekmējās Laukam. No vārtā sargiem mazliet drošāks likās Briedis, kaut arī Vitols savu darbu veica ar atzīstamu noteiktību. Pussargu līnijā izcili spēli nodedmonstrēja nenogurstošais RFK centrs Krupšs, kuram tad arī pienākās vislielākie nopelni pie tā, ka RFK pārākums izpaudās laukuma vidus daļā. Krupšu droši var atzīmēt par pašu teicamāko no visiem 22 cīnītājiem. Laukuma centrā viņš bija neapstrīdams valdnieks, pie tam nopietnākas rūpes radīja vienīgi ASK spēles galvenais veidotājs Vanags. Un uzbrucēji... Seit nu priekšroka dodama ASK krāsu nesējiem. Viņi galvenokārt cildināmi kā čačkāki un noteiktāki šāvēji. ASK uzbrukuma Nr. 1 gods, protams, pieder Vanagam, kamēr pa teicamā īpašībai atzīmējās arī visiem pārējiem. Tā nekad neapsīka Borduško enerģija. Riektstīgs izcēlās ar spēcīgiem soda sitienu. Labā malā gan it kā piemirsts likās Puriņš, bet tieši viņa raidījums noskaidrojā pašu svarīgāko — uzvaru. Visu ko spēja, darīja arī Koneckis, un tā ASK uzbrukuma kausējums izvērtās isti saskaņots. Tālāk RFK uzbrucēji. Vai viņu darbība atkal piespieda RFK vienību palikt zaudētājas lomā? Šoreiz gan RFK uzbrukumus tādus pārmetumus nepelna. Uzbrucēji vakar sniedza vienu no savām teicamākām šīgada spēlēm. Pie mazliet lielākas veiksmes viņi varēja kļūt noteikti vairāk kā vienu vārtu ieguvēji. Centrā Gaubšteins atkal apliecināja jaunu soli savu spēju progresā. No malējiem uzbrucējiem gan mazliet ar sāvieniem kavējās Spāks. Abi pusuzbrucēji Ulbergs un Pidrīksons uzslavējami kā čaki spēles risinātaj, kam tomēr vairāk jāpadomā arī par vārtu raidījumiem (sevišķi Pidrīksonam). Un beigās vēlreiz lai uzsvērt, ka abi pretinieki sevi pierādīja par tiešām līdzvērtīgiem cīnītājiem uzvaras kandidātiem, kā arī cīnītājiem, kas svarīgajā sacensībā ielika visu sirdi. Divdesmitreizais vīrs laukumā — tiesnesis Schwarzdīt's atzīmējams

kā tiešām bezpartejisks lielās cīņas soģis, kura spriedumos dažreiz varēja vēlēties vienīgi lielaku noteiktību. J. Z.

Kas to bija gaidījis...

LDzB — OLIMPIJA 2-1 (1-1)

«Vai tiešām?» — vakar bija parastais jautājums tālruņa klausulē, kad sporta draugi uzzināja, ka LDzB vienība Liepājā ar 2-1 (1-1) rezultātu pieveikusi Olimpiju, kura vēl vakardienas priekšpusdienā bija viena no galvenajām meistartitulu kandidātem. Ja — kas gan to bija domājis, ka olimpieši savās mājās cietis neveiksmi vienībai, kurai vēl nebija nevienas uzvaras? Bet, ja jau nu vakar mūsu futbola meistarība izrādījās tiešām nederētu pārsteigumu diena, tad tas reiz jāredz arī liepājniekiem! Vairāk kā 2000 skatītāju tiešām arī aizgāja mājās rūgti vilušies. Uz Rīgu gan lepi brauca dzelzceļnieki, domādami, ka nu viņiem atkal tik ļoti uzlabojušās pozīcijas, ka varēs turpināt spēles virslīgā arī nākošajā sezonā, bet... pa to laiku jau jēlgavnieki bija pieveikuši Daugaviešus un — visi sapni atkal vēja!

Sensacionālās spēles norise bija tāda, ka jau 1. minūtē LDzB vienība veda 1-0! Ļoti izdevīgā situācijā nonāca labais ārējais uzbrucējs Jansons un Lazdīnam negaidīti ātri vajadzēja meklēt bumbu savu vārtu tīklā. Skatītāji nepacietīgi gaidīja uz rezultāta izdzinājumu, taču ridzinieki savus vārtus aizstāvēja ļoti sekmīgi. Tikai īsi pirms puslaika pārtraukuma neatlautu pārkāpumu izdarīja kāds ridzinieku aizsardzības spēks un E. Zīgīš ar 11 metru soda sitienu panāca 1-1 līdzsvarojumu. Liepājas futbola draugi vēroja, ka dzelzceļnieki dažu brīdī atradās pat pārsvarā. Savus miluļus skatītāji vairs lāga nemaz nepazīna, jo tiem šoreiz izrādījās patiesi tumša diena. Nekas nemainījās arī otrajās 45 minūtēs. Šķita, ka olimpiešiem nav ne uzmēības, ne

ari gribas. Sākumā gaidītās vieglās uzvaras vieta jau sākās nervozēšana. Ridzinieki, turpretim, darbojās ļoti enerģiski. Apmēram 12 minūtes pirms spēles beigām ātrā skrējienā līdz Olimpijas vārtiem tika LDzB kreisais ārējais uzbrucējs Puļkukalns, radās burzma un viņš piespieda Lazdīnu kaptinlēt otro reizi. Nu ridzinieki nebija tik vieglprātīgi, lai atlikušās minūtes savu pārsvaru nenosargātu, un ar Olimpijai domātiem uzvaras lauriem lepi greznojās LDzB spēlētāji. Izcīnot 2-1 pārākumu, viņi reizē ieguva arī pirmos 2 punktus.

Dzelzceļnieki, salīdzinot ar citām pēdējām spēlēm, uzstājās stipri pārveidotā sastāvā. Vienības sastādītājs un sagatavotājs V. Svistungeko LDzB krāsu aizstāvju bija sarindojis šādi: Hofmanis, Lavenieks, Viša, Galsons, Polocenko, Liepiņš, Jansons, Snarkevičs, Jurisons, Arndts un Puļkukalns. Polocenko, kas parasti pildīja malējā uzbrucēja posteni šoreiz uzstājās atbildīgajā centra pussarga lomā. Pārmainas bija arī citos postenos — tā piemēram uzbrucējs Galsons atradās pussargu līnijā u. t. t. Šādā veidā dzelzceļniekiem nu izdevās izvilkt «lielo lomu». Galvenais spēks, uz ko balstījās uzvarētāju uzvara, bija centība, enerģija, ātrs starts un arī pietiekama izturība. Šis labais īpašības šoreiz sevišķi nesamaksājamas teicās tadē, ka Olimpija vairs tiešām nebija cītārt redzētā Olimpija, bet izrādījās pārmaiņusies līdz nepazīšanai un pietam — negatīvā ziņā. Sevišķi tas attiecināms uz pussargiem un uzbrucējiem, kuri nekādā ziņā ar savu darbību lepoties nevarēja. Liekas, ka Olimpijas spēlētāji, ticot saviem līdzšinējiem panākumiem, cerēja gūt vieglu uzvaru, un kad no šīs iedomas pamodās, bija jau par vēlu. Tad nu iznāca tā, ka uzvarētāji nepalika vis Liepājā, bet ar 2 punktu ieguvumu devās ceļā uz Rīgu... E. K.

Jauno bokseru parāde pirmajās sacīkstēs

Vakar cirkā mūsu smagatļotības sporta vadība rīkoja pirmās sacīkstes jaunajā sezonā. Šis sarīkojums ievadīja sporta vadības līcī pasākumu — nākt laikā Tautas Paldībam, kas saņems visu atkūmu no vakardienas sacīkstēm. Sacensības neredzājam tīkdaudz skatītāju, ka būtu pilns viss cirkas nams, tomēr tie, kas agrāji sveidienas rita stunda bija atnākuši, varēja iepazīties ar pavisam jaunu boksa pasauli. Daudzi no 24 bokseriem vakar skatītājiem priekšā stāvēja pirmo reizi. Daļa no viņiem vecmeistaru Bēriņa un Liedes audzēkņi. Ja par valrākiem jaunajiem sportistiem var teikt visu to labāko, tad dažiem boksestīliem gan vēl krietnu laiku valāga treoties, lai savas spējas rādītu aktīvai. Starp jaunajiem cīnītājiem redzājam arī tehniski teicamos spalvas svāru bokserus Kļusovu un Ozoliņu. Visu cīņa bija pati labāka, kas īpašnišķi skatītāju lūsmīgus aplausus. Abi pretinieki bija ļoti vienlīdzīgi un tiesneši deva taisnīgāko spriedumu — nēzšķīrta.

— neizšķīrta. Vēl šajā svāru kategorijā cīnījās Tilpš un Zīdriņš. Istarīgāks izrādījās Tilpš, kas arī guva uzvaru pēc punktiem. Visbūtākās cīņas sniedza vidējā svāru bokseri. Grosberga — Kaskas sacensībā ļoti maz varēja vārt noplēstības un cīņas gribas, 3. galvenā ringa tiesnesim Makulevičam šī lēmums dēļ nācās abiem dalībniekiem izteikti pīzāmi. Punktu uzvaru guva Grosbergs. Otrā cīņa starp Riektstīgu un Papkovski beidzās pavisam nepatīkami. Rīga tiesnesis 3. galvenā cīņu pārtrauca par nepareizu boksesanos. Tas arī bija tiešām pareizs darīts. Patikamu lespaldai atstāja pussmagā svāru bokseru cīņa: Millers — Birznieks. Aktīvāks uzbrukumus bija Millers, kuram tiesneši pie-

šķīra uzvaru pēc punktiem. Vēl šajā svāru sacentās Krūmiņš un Smiķis. Pēdējais, saņemis spēcīgus sitienus, jau 1. roundā padāvās.

Vakardienas sacensības ar interesi nek gaidīt ātrākās jaunorū bokseru cīņas. Nav šaubu, ka no vakar redzētajiem vīriem radīsies nākotnes meistari. Cik ātri tas notiks — tas atkarīgs no viņu pašu neatlaidības un centības treniņos.

D. ŠTAMA UZVARA GALDA TENISĀ

Vakar sezonā atklāja Rīgas galdā tenišā ar DSG rīkoto turnīru. Sacīkstes notika līkal 1. klases spēlētājiem. Pārlicenošu uzvaru izcīnīja mūsu meistars Dimit-

rījs Štams, nezaudējot pat nevienu setu. Tas liecina, ka spēcīgu pretinieku visam Latvijā patlaban nav. Finālā Štams (LSB) uzvarēja Aitr, Zvirgzdņu (US) 21-19, 21-12, 21-14. 3. vietā ierleidojās Čechovičs (LSB), atstājot 4. vietā Liepiņu (US). 5. Kaicīemu (LSB) un 6. Bergu (LSB). Pusfinālā Štams pieveica Čechoviču 21-14, 21-12, 21-19, bet Zvirgzdņu pār Čechoviču atzīmēja 21-16, 16-21, 21-9, 21-78 pārākumu. Reizē ar eksterno turnīru noslēdzās arī DSG iekšējās sacensības. 1. klasē uzvarēja Grītūors, pārspējot 2. vietas ieguvēju Tiel'u 21-9, 21-15, 21-18. B klases līnijā Gūtīšs pieveica Pīkarni 21-13, 21-11, 21-12. Sievietešu klasē pārkā bija Henkelmann'e, kas savu līnā

pretinieci Schubert'i uzvarēja 21-19, 21-11, 21-14. Sacensības piedalījās vairāk kā 100 galdā tenīstistu.

RĒZEKNES SKOLENU SACENSĪBAS

Vakar Rēzeknē notika ļoti vērtīgs sporta sarīkojums — skolu sacīkstes viektāstīkā. Rēzeknē īpašatē, ka ļaunl talanti meklējami vienīgi jaunības vīdū, vārdē arī jādod tiem sevi parvārt draudīgās cīņās zālajā laukumā. Reizē ar sacīkstēs risinātas arī normu nodošana sporta zīmes ieguvumi. Skolu kopnovērtējuma uzvaru izcīnīja Rēzeknes skoluļu institūts, 2. vietā ierleidojās Rēzeknes komercskola, bet 3. Rēzeknes ģimnāzija. Individuālas sacensības labākas sekmes guva Višēna, kas uzvarēja 100 m skrējienā ar 22,9 sek., augstlēkšanā — 1,50 m un diska mešanā — 28,85 m. 4x100 m stafetē pārkā bija iestāta vienība, uzrādot 52,5 sek. laiku atzīmi. Tālākānā Zariņš saņēma 11 labu 5,51 m rezultātu, bet lodes grūšanā labākalā bija Rozenstoks — 9,80 m. Pārējās disciplīnas saņemtie rezultāti vajāki. Meiteņu sacensības parāka bija Osīte, kas uzvarēja visās disciplīnās: 25 m skrējienā — 11,8 sek., tālmetānā — 3,99 m; augstlēkšanā — 1,30 m un lodes grūšanā — 9,36 m. Vēl risinājās futbola sacīkste par labu Tautas Paldībam, kurā Rēzeknes pilsētas leģionā darbinieki uzvarēja policijas vienību 2-0.

Mūsas svārā satikās gados pavisam ļaunl bokseri — Mīchanovs un Ivanovs. Šie abi zēni bija vienl no labākajiem junioriem, kuru vakar redzējam ringā. Tīrāki sitienu bija Ivanovs, kas guva uzvaru pēc punktiem. Gauļa svārā cīnījās Vasīļevs un Kusolīs. Ka vienam, tā otram spēcīgi sitieni un pīzāmi pieņemama tehnika. Samērā vienlīdzīgā sacensībā vērogo tiesnešu acīs bija saskatījušās Vasīļeva punktu uzvaru. Spalvas svāru kategorijā atkal risinājās ļoti vienlīdzīga sacensība starp Brāvēverti un Bīšmanl. Brāvēvertis sitienu labi, un tas ļo bieži trāpīja savu pretinieku. Bīšmanis cīnījās ļoti enerģiski un viņš par savu zaudējumu (pēc punktiem) nevar skumt. Vieglā svārā cīņa izšķīrās jau 1. roundā, kad Bēriņš sīca Štokmanl ar tīru knock-out. Pusvidējā svārā notika tehniski laba cīņa starp Dažu un Kārkli. Sacensības noslēgumā tiesneši paziņoja taisnīgu lēmumu

25. oktobrī Kenzibērkā bija paredzēta Kenziburgas — Rīgas pilsētu sacīkste futbola. Vakar tomēr saņemis paziņojumu, ka sacīkste atlikta uz vēlāku laiku. Mūsu futbola sporta vadība gatavojanos šai lēvojotīmajai spēju pārbaudei tomēr nepārtrauks. Jan 31, 20. oktobrī, plkst. 16 Kļieļu ielās sporta laukumā notiks pārbaudes spēle starp 2 sastādītām vienībām. A izlase spēles: Eobris, L. Freimanis, Viņins, Krupšs, Ārens, Pētersons, Fīšers, Ulbergs, Vanags, E. Freimanis un Peiča. Bet B sastāvā būs: Anševičs, Lauks, Dzeretīns, Pankāns, Aļberts, Vitols, Puriņš, Koneckis, Riektstīgs, Ozoliņš un K. Freimanis. Rezervē nozīmēti: Vitols, Auļis un Rusmanis.

2. LIGAS FUTBOLISTI VAKAR NECĪNĪJĀS.

Rīgas 2. līgas futbola turnīrā vakar neviena no nozīmētiem sacīkstēm nepatika.

US uzdeva cīņu ASK vienībai, bet VEF — LSB sacīkste 22 spēlētāji vēl izgaidījis tiesneši. Tiesneša nolēšana šā gada mūsu zemāko līgu futbolistu sacensības nav pirmās gadījums, kadē šis apstāklis katrā līgā prasa noskaidrot vaiņģi: vai mūsu tiesneši tiešām ir tik neatpīzīgi, ka par nolēšanu nosēnās pat paziņot, vai arī varbūt kāda noteiktība valda jau pašā saknā — tiesnešu nozīmēšanā?

SKAISTAS ATMINAS SEZONU BEIDZOT

Atzvakar kopēja vakarā bija pīcējusies Valroga sportistu saime. Valroga futbolisti un basketbolisti darba vietu turnīros šogad piedalījušies līkal pirmo reizi, tomēr šai līgā jau gūtas levojotīmas sekmes. Pakavējoties glavādītās sezonas skaisto sacensību atmiņās, Valroga sportisti pateicās labrības vācu komissāriškam vadītājam Rosenthal'am un direktoram Pried-

niekam, kas sporta valadzībām vienmēr sveicēni vislielāko atbalstu. Pēc pirmajiem panākumiem tomēr nobriedusi arī doma par atsevišķas biedrības dibināšanu. Šai jautājumā veikti jau visi priekšdarbi, pie kam jaunai sporta biedrībai domāts dot Vizmas vārdu. Valroga sporta dzīvi vada Edg. Petersons, kamēr plašas futbola nozāres vadība atrodas K. Vilumsons rokās. Bez futbolistiem un basketbolistiem, Valroga darbinieku vidū atrodami arī vairāki pazīstami citu sporta veidu spēcīstāji, to starpā arī mūsu Eiropas klases cīkstonis Georgs Ozoliņš.

1. RĪGAS ATLĒTIKAS KLUBA

Ārkārtēja pilna biedru sapulce notika 1. novembrī plkst. 17 Kāļiņa ielā Nr. 18-20. Dienas kārtībā: valdes ziņojums, priekšnieka vēstījums, revīzijas komisijas vēstījums un dažādi jautājumi.

JAUNA SVARU CELĀJU SAIME

Pie sporta biedrības Auskļa Ml. Latvijas vieglā svāru meistarā Florāna Balcera vadībā nodibinājās svāru celšanas sekcija. Pirmā saākāme notika treoties. 21. oktobrī plkst. 18 Lācīņēša ielā 42-45.

Hipodromā
tikšošanas sacensības
Svētd., 25. okt., plkst. 10.30
Nākošās sacīkšu dienas: 1. un 7. nov.

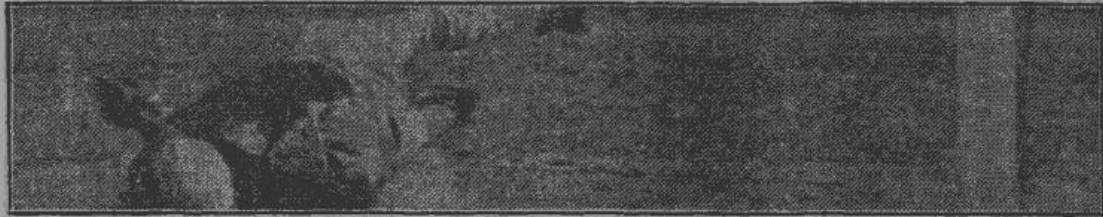
Latvijas futbola meistarības nākošā (pēdējā kārtā) sacensības
ASK — Daugavieši
(Latvijas meistars) (Rīgas meistars)
Kas uzvarēs — Latvijas vai Rīgas meistarvienība?

Restorāns
«MAZĀIS VĒRMAŅA DĀRZS»
atvērts no plkst. 12.00—21.00
Pasūtījumi pa telef. 31575. Mūzika no plkst. 16.00

Būvuzņēmējs **P. MEĻNIKOVS**
Pieņem pasūtījumu darbu
Kantoris: VALŅU IELA Nē 21, dz. 11. Tālrunis 24985

Lielisks Vācijas futbolistu panākums Bernē

Vācija uzvar Šveici 5-3

Vācijas valsts futbola vienības spēlētāji (no kreisās): Walter's, Jahn's un Rohde.

Līdz pēdējai vietai pārpildītā Bernes stadionā, 35.000 skatītāju klātbūtnē, vakar Vācijas un Šveices futbolisti absolvēja savu 27. valstu saciksti. Vācijas izlases vienpadsmit šoreiz atradās ļoti grūta uzdevuma priekšā, jo šveicieši taču spēlēja pašī savās mājās un pie tam abās pēdējās sastāpšanās uzvaru bija atzīmējuši Šveices izlase. Vakara Bernē Vācijas reprezentanti svinēja skaistu 5-3 (3-2) uzvaru, tā lieliski revanšējoties par pagājušā sezonā šeit pat Bernē un ūgāda sākumā Vinē piedzīvotiem 1-2 zaudējumiem. Vācijas komplektējumā galvenā pārmaiņa vakar bija tā, ka ievērojami pārgrozītā virkņejumā darbojās uzbrukums, kura jaunā seja visumā sevi pierādīja par ļoti racionālu un enerģisku kopojumu. Priekšzīmīgā sadarbībā vācu vienpadsmitis uzbrucējiem izdevīgā situācijā nostādīja savu centra uzbrucēju Willimowski, kas arī brīnīgi veica uzbrucēju uzbrukuma vadītāja pienākumus. Willimowski's viens pats vakar Vācijas vienpadsmitā labā ieguva 4 vārtus.

Jau 10. minūtē Vācijas izlase nonāca 1-0 pārkāmā. Bagātīgo vārtu sēriju ievadīja Willimowski's a leguvums. Viņš apspēlēja šveiciešu aizsardzības galveno balstu, straujo Minelli un tad mierīgi ielāsēja bumbu Ballabio sargātos vārtos. 6 minūtes vēlāk šveiciešu labais ārējais uzbrucējs Bickels taču bez klūdām visu veica vācu aizsardzība. Tad pamazām aizvien noteiktāk laukuma valdnieki kļuva Vācijas pārstāvji. Kad spēlēts bija tieši pusstunda, Kupier'a - Walter'a sadarbību noslēdza sekmiņa Willimowski's šāviens atkal telcās vācu labā 2-1. Taču jau minūtē vēlāk skatītāju tūkstoski sveica savu milu panākumu. Pēc precīzi izpildīta soda sitienu bumbu ar galvu uztvēra Amado, un tādi vārtu atzīmes atkal bija līdzsvarotas: Vācija - 2, Šveice - 2. Vācu uzbrucēji izpildīja garāku stūra sitienu sēriju, līdz sestais stūris no jauna deva Vācijai vadošo lomu 3-2. Arī šī panākuma autors bija Willimowski's. Tas notika puslaika priekšpēdējā minūtē, un puslaika atpūta vācu izlase devās, atzīmējusi 3-2 pārkāmu.

Sacikstes turpinājumā 12. minūtē Willimowski's vācu pārsvaru nostiprināja uz 4-2. Šveiciešu skatītāji vēreļz sāka lolot cerības pieredzēt rezultāta izlīdzinājumu, kad Šveices ātrākais vīrs - kreisais malējais uzbrucējs Kappenberger's trešo reizi pārsēja Jahn'u. Sacikstes vērotāju ilgās tomēr nepiepildījās, jo brīnīškais bumbas tehniks Walter's vācu pārkāmu atkal nostiprināja uz 5-3. Pie šāda rezultāta arī atskanēja Lielvācijas himnas. Tās vēstija, ka savā vispār 196. un 32. valstu sacikstē kopā sākuma, vācu futbolisti savai krāšņajai uzvarai virknei pievienojuši jaunu neizmirstamu panākumu.

Vācu izlase šoreiz nodemonstrēja racionālu un saskaņotu sadarbību, kur noteiktam aizsardzības sniegunam klāt pievienojās arī īsti ienesīgs un enerģisks uzbrukuma piecnieka darbs, kas tieši trūka pirms mēneša Berlīnes olimpiskā stadionā cīņā pret Zviedrijas izlasi. Atskaitot vienīgi varbūt, kreiso aizsargu Miller'u, pārējie Vācijas sastāva dalībnieki visus uzdevumus veica bez klūdām. Miller'a pāris nevelksmes gan vienmēr saglāba lielais taktikas meistars, Vācijas vienības kapteinis Janes. Šveiciešu iekšējo uzbrucēju darbību pilnīgi paralizēja vācu centra pussargs Rohde. Uzbrukuma virkņejumā skatītāju jūsmīgs aplausus izpelnījās neatdarināmais saspeļes veldotājs Walter's un «vārtu karalis» Willimowski's. Šveicieši gan sevi pierādīja par nopietniem pretiniekiem, taču kā bumbas pārvaldīšanā, tā arī ātruma un spēles uzbūves ziņā Vācijas sniegunam piemita daudz lielāka noteiktība, kas galu galā izveidoja pilnīgu vācu futbolistu skaisto revanša uzvaru. Vācijas valsts vienības tēru vakar nesa - Jahn's; Janes, Miller's; Kupier's, Rohde, Slag's; Lehner's, Walter's, Willimowski's, Klingler's un Urban's. Šveices izlasē varēja saskatīt šādas sejas - Ballabio; Minelli, Weheru; Springeru, Vernaf, Rokenbachu; Bickelu, Amado, Mannardu, Valaceku un Kappenbergeru. Vecākais valsts sacikstes dalībnieks bija šveiciešu aizsargs Veilers, kas nesen nosvinēja savu 40. dzimšanas dienu. Garā gadu nasta tomēr tagad valrs neaļauj rūditam Velleram būt savā labākā formā, un pret saspeļes raltajiem vācu uzbrucējiem šoreiz viņam nācās grūti pastāvēt. Teicams, īsts savas lietas pratējs bija sacikstes vadītājs Spānijas tiesnesis Pedro Eskartino. Tagad Vācijas - Šveices 27 valstu sacikšu bilancē Vācijai ir 16 uzvaras, Šveicei - 7, pie kam 4 sacensības noslēgušās neizšķirti. Iegūto un zaudēto vārtu attiecībā skatāms noteikts 71-41 vācu futbolistu pārkāms.

Bargs sods Daugavpils sportistiem

Latvijas sporta dzīves vadītājs P. Decmanis, sakarā ar vairākkārtējiem disciplināras un sporta ētikas pārkāpumiem, aizliedz līdz turpmākam visiem Daugavpils sportistiem bez atsevišķas iekrēšanas atļaujas startēt sacikstēs ārpus Daugavpils robežiem. Mūsu zemē tas ir pirmais šāda veida gadījums, kur sodu saņem visi veselas pilsētas sportisti. Bargas sods, kas met nepatīkamu tumšu ēnu uz Daugavpils sporta, katrā ziņā uzskatāms kā pelnīgs, jo la sportist tagad tik grūti neorganizējamo braucienu un viesošanās laikā svešā pilsētā neprot ievērot pat viselementārākās sportista pamatprasības, bet skaidrs, ka visiem šaj lādod iedzīvība sacensības plašāka mēroga sacikstēs. Lielas pārmaiņas notikušas arī Daugavpils Sporta Biedrības valdes sastāvā, kur priekšnieka Dr. J. Liepiņa vadībā darbošies pašī rosinātie un Daugavpils sporta dzīves organizācijai.

E. MACKAITIS - JELGAVAS LABĀKAIS VIEGLATĻĒTS

Vakar Jelgavā notika pilsētas meistarsacīkstes vieglatlētikā, kuras startēja ap 40 dalībnieku. Sacensības risinājās pietulūšā škreicēlā, kas lo ievērojamā mērā iespaidoja rezultātus. Labākais cokes meistariš guva izcilais Jelgavas vieglatlēts Edmunds Mackaitis. Sacikses tehniskais rezultāts atzīmējis šādi: 100 m skr. - 1. Dima 11,8 sek. 2. E. Mackaitis 12,3; 3. Zveļnieks 12,6. 400 m skr. - 1. A. Strāķšāns 59,2 sek.; 2. P. Sargulevs 61,7; 3. Uņšas 62,8. 1500 m skrējiņā startēja 5 dalībnieki, bet distancē beidza tikai A. Grammanis - 4:59,5 min. Augstākā uzvarēja E. Mackaitis ar 1:70 m; 2. A. Nekons 1:45 m; 3.-4. Brucītis un Radzijs 1:55 m. Tālākšāns E. Mackaitis ieguva otro meistartitulu, šķēļot 6,10 m; 2. R. Uņšas 5,63 m; 3. A. Ziedis 5,61 m. Arī diska mešanā patāks bija E. Mackaitis - 33,33 m; 2. A. Ziedis 33,23 m; 3. V. Podkams 32,24 m. Lodes grāšanā ar 12,97 m rezultātu uzvarēja Mackaitis; 2. Rubenis 11,505 m; 3. E. Mackaitis 11,77 m. Šķēpa mešanā A. Grammanis sasniegta 49,79 m; 2. V. Podkams 45,46 m; 3. E. Mackaitis 45,21 m. Sacensību noslēgumā risinājās 20 km rīcbrācīšana ar normu nodotānu sporta zīmes iegāšanā. 5 dalībnieku konkurencē uzvarēja Mazūrs ar 36:05,5 min.; 2. V. Liepiņš 35:31,2 min. un 3. Kuntis 40:28,5 min. Normas sasniegta 4 dalībnieki. Futbolā Aces Auma uzvarēja «Atpūta» ar divporkāmi. Jelgavas sodaļa ar 4-2 (2-3) rezultātu.

Pārsteigumiem bagāta diena Hipodromā

Vakar rīkosanas sacikstēs hipodromā bija liela pārsteigumu diena. Zināmā mērā sacensības iespaidoja nemilīgais laiks un letus, kas padarīja ceļu pasmagu. Ja pagājušā svētdienā teicami sekmiņās braucējam N. Dukalākim, tad vakar visū skatītājus pārsteidza ar nevelksmēm, kaut arī no 7 startim tam tika 2 uzvaras. Tāds pat uzvaru skaits bija arī V. Juškevičam. 1. grupā visu distancē ciniņās Dolo Duili un Adions, bet pēdējā (sietiņā) tom garām tika Mana (I. Maslobeļova vadībā); 2. Adions (K. Veļcūš); 3. Dolo Duili (L. Pampurs). Veczirgu 2. A grupā negaidīti skaistu uzvaru izcīnīja Zorās (A. Svalo); 2. Baiga (F. Maslobeļovs). Veczirgu 2. B grupā favorīts Klāudija zaudēja pāršleicu dāļ. Uzvaru guva Pēters Maks (J. Niedre); 2. Rasma (A. Svalo). Veczirgu 3. A grupā I. Strēlnieks (A. Sorokins); 2. Straucija (J. Grādītājs). Veczirgu 3. B grupā L. Brinda (A. Ljoniņš); 2. Karu (J. Kakiš). Veczirgu 3. C grupā I. Anzāis (V. Juškevičs); 2. Skrējijs (A. Svalo). 4-6 zediņo 4. A grupā uzvarēja Krauklis (R. Liečis); 2. San Grāds (F. Maslobeļovs). Šī vecuma zirgu 4. B grupā I. Klāvis (V. Geļdāns); 2. Madrijs (J. Petrovs). Ceļvirādiņu 5. grupā sacensība uzvarēja Čabēķis (K. Romess); 2. Askets (L. Pampurs). Trīsdiadiņu 1. grupā I. Kārlis (N. Dukalākis); 2. Diktātors (R. Bekors). Trīsdiadiņu 2. grupā I. Emīrs (A. Volgasts); 2. Krīvis (R. Liečis). Trīsdiadiņu 3. grupā I. San Petriks (V. Juškevičs); 2. Farida (F. Maslobeļovs). Trīsdiadiņu 4. grupā I. Opilis (N. Dukalākis); 2. Prezidents (R. Liečis). Divdiadiņu 2. grupā uzvarēja Rata (D. Kocērs); 2. Ziedonis (N. Dukalākis). Nākošā sacensību diena svētdien, 28. oktobrī, sākums plkst. 10.30.

MIRIS VEF FUTBOLISTIS

Pēc grūtas slimības pagājušā nedēļā acis uz mātas sīdza VEF futbolists Roberts Anūšs. Savas sporta gaitas viņš sāka Jūrmalas Sporta vienībā, bet vēlāk pārgāja uz VEF. Nelaikis nevēloties VEF vienpadsmitā dalībnieks bija vienības nosaukšanas priekšnieks, kad VEF vēl ciniņās 2. un vēlāk 1. ligā. Tad loti sekmiņi Anūšs darbojās aizsarga postenī, gēstot vispārīgu atzinību ar savu straujumu. Pēdējā ceļā savu sirsnīgo un neizmirstamo kolēģi pavadīja visa VEF futbolistu snime, atvadoties ar skaistiem žiēdēm un novēlot vieglu dūsu dzimās zemes smiltīs.

Mazi stāstījumi piezīmju blokā

NOŽĒLOT VAI SMĪETIES?

Liepājas skatītājam vienmēr vēloties daudz ļaunu vārdus, bet mums, sporta lasītājiem, atkal un atkal no ļaunā sacīes jāsmot par liepānieku futbola sniegunu: Olimpā bijis, ir un, liekas, arī būs aukotās vicarās, kas latviešu futbola dzīvē pratuš Liepālai izkropot lieku un ievēribas cionīgu kodu vietu. Ja tik daudzkārt slavēts liepānieku futbols, tad ne mazāk pārcotuma saņēmis Liepālas skatītājs, kas, diemžēl, nav paspējis izaukt un sasaukt to kultūro lūmeni, kāds ir šīs pilsētas futbolistam. Pēdējās Rīgas futbola vienību starti Liepājā atkal pierāda, ka kur vēl ļoprojam ir liels procentu tādu skatītāju, kas sporta laukumu uzskata par vietu, kur atļauts bez izņēmuma viss, bet pēc iespējas vairāk lābūt - apvainojumiem, rupjībām un svīpniecībiem Protams, tie vēloti - viesiem... Nevalga pārrāstī - šis nodaudzās rīdīgas nav domātas, lai Liepālas skatītājus atgrūtu īsto sporta draugu saimē, bet gan - lai ar nožēlošanu koutatētu, ka vispār nekas labotāms nav. Mūsu presē šāie meļā dēja liepānieku «sporta draugs» jau bijis sevišķi bieži, un tomēr viņš ļoprojam ir palicis tikai sporta draugs pēdīgās... Rīgas futbolisti dažreiz tiešām nezin, vai liepānieku zaimus uzņem ar nožēlošanu vai arī humora par cilvēkiem, kas domā pavadīties un sprīdēties iespējamība jau pārvērtušies par chosus. Šie nožēlojamie sporta laukumu «pirātdomāzī» nepazītas, ka viņi Liepājas futbola tikal gremdē un nevis oēļ. Šajā sakarībā ar ļopuuma varām konstatēt, ka Olimpājas spēlētāji gan Rīgā vienmēr bijuši un arī būs īsti un miji galotī vietā, jo Rīgas sporta publika ar savu augsto morālī, viesmīlību un disciplinētību stāju jau kopā gadiem

NO SAULAINĀS SPĀNIJAS - AUSTRUMU KARA LAUKOS

Tas ir spēgu leitnants Joaquis Mesquida. Nejaunā esam satikušies pusdienot. Vienam tikai 22 gadi. Loti inteliģents puisis. Karavīru tēru uzvīdā jau 17 gadu vecumā. Viņš sakollis ganām ģimenes tradīcijām. Arī jaunā leitnanta tēru ir karavīrs - Franks armijas ģenerālis, kas pilsone karā smagi ievainots. Māte mīl karā ievainotus arī dās. «Bet, kāds ir karš...» saka leitnants Mesquida. Ar saviem vīriem viņš austrumos pieredzējis daudz asinainu cīņu, kur spēnu brīvprātīgo pierādījuši lieku varonību. Leitnants Mesquida dzimis Majorcas salīs, kuras apskalo rudņņņņņ rīā Vidusjūra un apmērs Spānijas saule. Moderāis Spānijas rēns loti mil futbola, kas mūsdiā interesējas maz, jo viņu gaida jaunās cīņas fronte. Protams, ka «krituši» dīžkar, V. Grinvalda atgriešanās mūsu vidū sagādā tiešām bezgalīgu prieku - prieku arī mums, žurnālistiem, kas šoreiz ple nepatīkama gadījuma esam galvenie valnīgie. Lai un tomēr atkal visu glābi veicu vācals teļcēns: «Baigas labas - viss labi!»

NO SAULAINĀS SPĀNIJAS - AUSTRUMU KARA LAUKOS

Tas ir spēgu leitnants Joaquis Mesquida. Nejaunā esam satikušies pusdienot. Vienam tikai 22 gadi. Loti inteliģents puisis. Karavīru tēru uzvīdā jau 17 gadu vecumā. Viņš sakollis ganām ģimenes tradīcijām. Arī jaunā leitnanta tēru ir karavīrs - Franks armijas ģenerālis, kas pilsone karā smagi ievainots. Māte mīl karā ievainotus arī dās. «Bet, kāds ir karš...» saka leitnants Mesquida. Ar saviem vīriem viņš austrumos pieredzējis daudz asinainu cīņu, kur spēnu brīvprātīgo pierādījuši lieku varonību. Leitnants Mesquida dzimis Majorcas salīs, kuras apskalo rudņņņņ rīā Vidusjūra un apmērs Spānijas saule. Moderāis Spānijas rēns loti mil futbola, kas mūsdiā interesējas maz, jo viņu gaida jaunās cīņas fronte. Protams, ka «krituši» dīžkar, V. Grinvalda atgriešanās mūsu vidū sagādā tiešām bezgalīgu prieku - prieku arī mums, žurnālistiem, kas šoreiz ple nepatīkama gadījuma esam galvenie valnīgie. Lai un tomēr atkal visu glābi veicu vācals teļcēns: «Baigas labas - viss labi!»

ALFRED'S SIEBERTA PĒDĀS...

2. oktobrī savu 88. dzimšanas dienu nosvinēja Vācijas vecākais, lemiņģēkšāns un populārais zirgu sporta žurnālists Alfred's Siebert's. Viņa spalvai pieder daudzi ievērojami rakoti zirgu sporta nozarē un savā darbu Siebert's cīņīgi turpinā arī tagad - sirmā vecumā. Šeit grībētos pieminēt, ka mūsu sporta žurnālistikā pagrozis ir tikai viens īstis šis nozaros speciālists - Verners Kaps. Roku izmēģinājuši gan arī vairāki ļaunākās paaudzes žurnālisti, taču līdz šim nekas vērā nēmanis nav padevis, jo zirgu sporta prasība liek iedziļināšanos un plašās zināšanas. V. Kanupam tē ir pārgitāms. Viņš jau vairākus gadus skatījis faktiskās Rīgas hipodroma programmas redaktors un nostādījis šo loti sarežģīto darbu pašreizējā augstamē. Tur parādījušies arī vairāki ievērojami zirgkopiņai vēloti V. Kanupa raksti. Pārreiz V. Kanupa vēl ir «Deutsche Zeitung im Ostland» pasīvēģīgais hipodroma referents, kur viņš strādā jau kopā mīnētā laikraksta iznākšanas. Kātra svētdienā «D. Z. im O.» šlejš strodramī sacensību mēģinājumi un pirmo lēnās precīzi stīroforējumi. V. Kanupa spalvas «bērni» dažkārt atrodami arī mūsu «Sporta Pasaulē».

ALFRED'S SIEBERTA PĒDĀS...

2. oktobrī savu 88. dzimšanas dienu nosvinēja Vācijas vecākais, lemiņģēkšāns un populārais zirgu sporta žurnālists Alfred's Siebert's. Viņa spalvai pieder daudzi ievērojami rakoti zirgu sporta nozarē un savā darbu Siebert's cīņīgi turpinā arī tagad - sirmā vecumā. Šeit grībētos pieminēt, ka mūsu sporta žurnālistikā pagrozis ir tikai viens īstis šis nozaros speciālists - Verners Kaps. Roku izmēģinājuši gan arī vairāki ļaunākās paaudzes žurnālisti, taču līdz šim nekas vērā nēmanis nav padevis, jo zirgu sporta prasība liek iedziļināšanos un plašās zināšanas. V. Kanupam tē ir pārgitāms. Viņš jau vairākus gadus skatījis faktiskās Rīgas hipodroma programmas redaktors un nostādījis šo loti sarežģīto darbu pašreizējā augstamē. Tur parādījušies arī vairāki ievērojami zirgkopiņai vēloti V. Kanupa raksti. Pārreiz V. Kanupa vēl ir «Deutsche Zeitung im Ostland» pasīvēģīgais hipodroma referents, kur viņš strādā jau kopā mīnētā laikraksta iznākšanas. Kātra svētdienā «D. Z. im O.» šlejš strodramī sacensību mēģinājumi un pirmo lēnās precīzi stīroforējumi. V. Kanupa spalvas «bērni» dažkārt atrodami arī mūsu «Sporta Pasaulē».

KLŪDĪTIES IR CILVĒCĪGI...

Valmieras laikraksts «Tālvietī» savā 29. septembra numurā ievietojis skaistu uzņēmumu no Vācijas-Zviedrijas valstu sacikstes futbola, kas dots kāds paraksts: «Tā ieguva pirmos vārtus zviedru Eli's, kas starptautiskā sacikstē guva uzvaru pār vācu nacionālistiem ar 3-2 (2-2)». Patiesībā paraksts laikam domāts šāds: «Tā ieguva pirmos vārtus zviedru vienpadsmitis, kas starptautiskās sacikstēs guva uzvaru pār vācu nacionālo vienību ar 3-2 (2-2)». Klūdīties ir cilvēci. Tas notiek arī mūsā valstībā - žurnālistikā. Sīr.

Bomba taču vēl nav ārpus laukuma - domā Liepājas «objektīvais» skatītājs...